

Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razumno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računani naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje števil. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubi!

Kmetički stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak terek zvečer

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 41.

V Ptuj v nedeljo dne 13. oktobra 1907.

VIII. letnik.

Odločitev pride...

Listi poročajo, da sta avstrijska in ogrska vlada tako zvano pogodbo med državnima političnima izgotovili in podpisali. Pri zeleni vladi se je to zgodilo. Dobro! Kaj pa poročajo? Dokler je bila državna zbornica v igrišče plemenitaško-farške klike je bilo vsako upravljanje v tako važnih vprašanjih izključeno. Vlada je takrat le komandirala. Danes pa imamo državno zbornico, ki je izvoljena na podlagi splošne in ednake volilne pravice. Danes komandira ljudstvo in — vlada ima le vbojati!

Pogodba, — ureditev razmer med Avstrijo in Ogrsko, — je velevažna zadeva. V tisočih letih smo čitali in na tisočih shodih smo ali, da je bila ta pogodba doslej koristna za ljudstvo in škodljiva za avstrijske narode. Svojo industrijo, svoje fabrike in delavnice so si delili Madžaroni na ramenih avstrijskih narodov, svojo kmetijo so si zboljšali z našim denarjem, kredit so iskali in dobili pri nas, žrli so nam, — mi ponižni, pohlevni, patrijotični, poštenjaki Avstrijani smo plačevali, da smo postali kmeti... Zdaj pa mislimo, da je skrajni čas, da vsedemo enkrat mi k mizi!

Kar je izjavil visolasi Hohenblum na zboru kmetijskih kmetov v Gradcu, to naj velja! Pogodba je le močova na podlagi kmetijskih zahtev; — dokler se te zahteve izkoriščenega avstrijskega kmetijstva ne uresniči, toliko časa se tudi pogodba ne bode uresničila. In to velja za vse države; naj pade današnja vlada, naj padejo druga, tretja in četrta vlada, — večino poslancev na kmet v državni zbornici in zato je — kmet gospodar!

Kakšno so naše zahteve? Naša napredna "Stajercer" stranka jih je povedala v svojem programu. Vse prvaške stranke na Stajerskem, Koroškem in Kranjskem imajo programe, ki se kažejo edino njihov lokalnih, vsakdanjih zadev. Mi pa se brigamo za več. Nam je vsejedno, ali je na tem ali onem stacionu nemški ali slovenski kmet, — ni nam pa vsejedno, ali plačujemo davke za madžaronsko cigansko bando ali ne! Prvokom pa je čisto vsejedno, ali se

nahaja ljudstvo v bedi ali v sreči, samo da — zamore par sokolčkov po Celju nesramne kravale delati ali pa da zamore kakšni koroški pop na železnici vbojo uradnico trpinčiti... Za nas je položaj jasen! Edina mogoča rešitev je ta: Madžaroni naj plačajo svoje potrebe sami, mi pa jih bomo tudi brez tuje moči plačali...

S hinavščino ne bode šlo to pot naprej! Ura odločitve pride in vsi bodo morali povedati, ali so za to ali za drugo! Odločitev pride in — ne boste se več muzali kakor maček okoli vrele kaše, vi prvaški sebični politiki! Svoj čas je grozel vodja slovenskih klerikalcev dr. Šusteršič, po domače dr. Žilindra, proti vojaškim bremenam in potem je glasoval sam za zvišanje teh bremen. Svoj čas sta obljubovala Ježovnik in Roblek, da bodela delovala na gospodarskem polju, pozneje pa sta na komando Spindlerja delovala za prvaške uradnike. Svoj čas je imel kaplan Korošec usta polna od človekoljubnosti, potem pa je glasoval edino za zvišanje duhovniških plač. Svoj čas sta bila Pišek in Rožkar "modrijana", danes pa želimo, kam pes tace moli. Svoj čas se je priredilo procesije, da je bil nedolžni hofrat Ploj izvoljen, danes pa vemo, da je edini namen Plojeve politike ta, da postane mož — minister.

Ali zdaj pri razpravi o avstro-ogerski pogodbi bode treba pokazati barvo! In vsak poslanec, ki bode zatajil svoje volilce, dobi na čelo pečat izdajalca, — kajti ura odločitve pride...

Kmetije, — vi vsi, ki želite sebi in svojim potomcem boljše bodočnost, — na noge! Ura odločitve pride in treba je, da čujemo noč in dan. Brigajmo se, dokler je čas!

Politični pregled.

Politični položaj se je vsaj deloma zjasnil in z nekako mirnimi očesi gleda Avstrija na svojo državno zbornico, ki se snide te dni. V zadnjih tednih je bilo parkrat videti, kot da bi stali pred veliko politično nevihto. Pogajanja avstrijske in ogrske vlade glede nagodbe so se parkrat pretrgala in brezštevlnokrat so listi poročali, da je ta nagodba "pokopana". Pa vendar

ni bilo tako! Beck se je vozil v Badimpešto, Weckerle na Dunaj, politični mešetariji so vplivali na vse strani — obe vladi sta odjenjali in nakrat je prinesel telegraf vest, da sta se vladi sporazumeli. Pri zeleni mizi je nagodba izgotovljena, treba jo je le še sprejeti. Doslej se sploh ne ve, kakšen je plod vladinega mešetarenja, kajti ministri molče kot grob in bodo šele v zbornici govorili. Za nas je položaj jasen! Mi stojimo na nepremakljivem stališču, katerega je označil vodja agrarcev Hohenblum na kmetiskem zboru! Avstro-ogrska pogodba se ne bode uresničila, brez da bi se sprejele glavne kmetijske zahteve, to je gospodarska ločitev na podlagi trgovske pogodbe, razdelitev avstro-ogrske banke itd. In ako vlada tega ne bi vpoštevala, potem bode kmetijski vihar vlado iz pozorišča pomedel...

Državni zbor je zdaj končno sklican za 16. t. m. Ta dan prične ob 10. uri dopoldne 21. sej z dnevnim redom: "Naznanilo vložb".

Stajerski deželni zbor. 4. t. m. je sprejel deželni zbor najprej čestitko za cesarjev god. Potem se je sprejel ednoglasno predlog, da se izvoli odbor, ki naj sklepa o predlogu, da se podari v dobre namene večjo svoto denarja ob priliki 60 letnega jubileja cesarja. Nadalje je stavil posl. Wastian predlog, da naj določi vlada po novi vinski postavi zahtevane kletne nadzornike le sporazumno z deželnim zborom in z kmetijsko družbo. Ko se je razpravljalo o "verpflastung" prišlo je do velikih skandalih med posl. Rokitanaky, Enspinner in socialisti. — 5. t. m. je prišel Wastianov predlog glede kletnih nadzornikov na razpravo. Predlog je samoumeven. Kajti kdo drugi nego deželni zbor in kmetijska družba bi zamogel boljše strokovnjake poslati? Ali se naj morda kakšnega kaplana Korošca vpraša, kdo naj bode kletni nadzornik? Posl. Robič je to menda hotel, ker je govoril proti Wastianovem predlogu. Ali Wastian in Štoger sta možu pošteno na prste stopila. Imenitno mu je povedal resnico tudi posl. Kodolitsch. Potem je bil Wastianov predlog sprejet.

Mežnar Mihal.

Nemški spisal O. J. Bierbaum*.)

Prle v starem časi, kak so se ljudje se rajše meli, je bila na Tirolskem takšna navada, kaj so Nemci no tujani čez školski čas s svojimi pejbi no deklinami menjali, kaj so se deca drugega jezika gučati navčili. Tak sta tudi en mežnar no en fajmester bila, sta se ne tako dobro pogajala. Mežnar je bio oženjen, je meo ženo za ženo; fajmester pa je meo eno staro hiharo Trezo. Mežnar je bio en hmač človek. Mežnarja no je ne dosta notri nesla, kaj bi živeti moge; zato se je mogu drugo gospodarstvo poleg meti. Zmetno delo mu je ne disalo. On si je skoz mislo, da je on pač cirbeni služebnik no, da bi se jemi tisti veliki vamp lepo raso. Ja kak pa bi to napravio? Na poli delati no kerva sekati, potem pač nade vamp raso, kajti zmetno lo se prle mast spije, kak pa ga rasti pusti. Zato je Mihal rajši nič ne delo. Pač resen, kak jo začelo hmačati, mi je tidi začeo vamp rasti. Za kratek cejt pa je bio joj, — vamp resen skoz veksi, mošnja pa skoz ml prazna. Mihal je prekesno spozno, da tak duže

ne more iti. Kaj mislite, je so Mihal drgoč zmetno delat? Ne, rajši je so v farof na gospodove vrata trkat. Lice je napravio tak kak kaksi puščavnik, keri drugo ne je kak kobilice. Sepeče na dugo no široko no tozi fejmeistri svojo britko življeje no prosi gospoda, naj mu 300 rajniš posodijo. Gospod že so prle znali, kaj si interes slobodno zaračunijo, zato grejo v svojo kaso, vzemajo tisto stünfo vün, napravijo termin za gveranje, malo predgo no mu dajo penozo. Niheč ni bio bol veseli kaj Mihal; komaj kak je s farofa vün prišo, je vsa pobožnost z jegovega lica minola; on se je začeo smejeti no kak je domu prišo, je od samega veselja s svojoj Lojzjoj plejsati začeo.

Dnevi so minoli pa penezi tidi. Kak je pol cajta od termina minulo, so prišli gospod skoro vsaki den na ves no so ga pitali, kak si on gospodari no kak mu v toti božji službi gre. Mihal je zaj spozna, da so mu gospod ne iz pobožnosti penez posodili; oni čejo meti jihovo stünfo drgoč puno no se par rajniškov koč. Zaj je Mihal nič drugo ne za napraviti, kak krava mora iti. Kak so gospod videli, kaj Mihal resen če peneze nazaj gverati, so si misli, da mu že drgoč žiher petsto rajniškov posodijo. Za dva dni je bio sejem. Kak se je Mihal s kravo v mesto napotio, so mu gospod lep navük dali

no so mu rekli: ne daj krave tistemo, ker preveč klepeče no blebeče, tisti je klepetac... No, ker pa klepeče največ? Hahaha... Kak Mihal kravo na plac dožene, jo preveže za plajanko, on pa poleg stoji. Ze pride neheče, pita za ceno, gledi kravo od vseh krajov no reče: "Pa kravi kaj fali? Kolko je vredna?" Mihal se zmisi na gospodov navük, no reče: "Gledi ka odides, ti klepetac!" — Zaj pride drugi no dela glih tak. Mihal reče: "Poberi se, klepetac!" — Zaj pride tretji, štri no peti küpec; vsi pitaja, gledjo no slatajo kravo no čjo znati, kaj krava kosta. Mihal je čemerem, zakrci močno: "Zgubte se, vi ste vsi klepetaci!" Zaj pa so ga kmeti začeli od strani gledati, so se prišli za glave no so premislavali: nabolše bi bilo, če bi todega jako zjustali... Niheč Mihal ne več pito. "Sami klepetaci!" reče Mihal, "no hodma rajši domu! Pojdo je prišo Mihal do nekse kapele, v ker je sv. Janez na odr stö. Mihal se je vidlo, kak da bi sv. Janez z rokami migo no si je misljo: morbiti on če kravo? Mihal se je dopalo, da sv. Janez ni klepeto, samo z rokami migo; do mu je Mihal kravo no mu jo je k vrtam prevezo, on pa je so domu. Doma je Mihal gospodu pravio, kak se mu je na senskem placu gođilo. "Prav si meo" rečejo gospod, "pa ke pa je krava?" — "O

* Jügend", 1900, 25. V ormuzko narečje prestavl A. Masten.

Koroški deželni zbor. 4. okt. je sklenil zbor davek na avtomobile; obdaženi so po temu sklepu vsi avtomobili, razven tistih, ki se za delo rabi. — 7. okt. se je poročalo o deželnem fondu, ki ima potrebščino v znesku 4.782.000 K. Za pokritje se je predlagalo 60% doklade na hišno-cinžni davek v Celovcu; 65% doklado na vse direktne davke itd.

Proti vtihotapljenju srbske živine se je pričelo močno gibanje. Kakor znano, je arbaka meja za uvoz živine zaprta, kar je posebno zato važno, ker je srbska živina okužena. Srbi pa vtihotapijo živino večinoma čez Bozno in jo spravijo na avstrijski trg. Proti tej lumpariji je vložil vodja avstrijskih agrarcev Hohenblum ostri protest. Razne kmetijske organizacije so se pridružile temu protestu.

Potrebščine avstrijskih dežel v letu 1865 in v letu 1902. Po uradnih številkah objavlja „Dorfbote“ sledečo statistiko, ki kaže jasno, kako velikanski naraščajo potrebščine v posameznih avstrijskih deželah:

Dežela	Potrebščine l. 1865.	Potrebščine l. 1902.
Nižje Avstrijska	3.174.166 K	39.016.797 K
Zgornje „	1.693.490	7.840.243
Salcburška	144.210	1.960.341
Tirolska	478.076	3.780.227
Predarlška	28.740	426.400
Štajerska	2.192.416	22.855.115
Koroška	456.618	4.638.865
Kranjska	345.794	3.924.119
Goriška	190.796	946.677
Istrija	122.484	1.440.716
Dalmacija	596.054	1.464.303
Česka	10.181.520	51.415.904
Moravska	2.166.386	21.109.949
Šlezija	332.648	5.354.127
Galicijska	1.525.100	27.123.333
Bukovina	82.716	3.667.243

Skupno . 23.711.204 K 179.063.364 K

V 37 letih so se torej potrebščine od čez 23 na čez 197 milijone zvišale, z drugimi besedami postale so 8 krat večje...

10. oktober na Ogrskem. Odkar imamo v Avstriji splošno in enako volilno pravico, jo hoče socialistično delavstvo tudi na Ogrskem doseči. Košutova stranka pa ve dobro, da se zamore vzdržati na površju edino potom nasilja. Zato je ta stranka nasprotnica vpeljave volilne pravice. Ali politični razvoj zahteva tako volilno pravico. Delavci so vsled tega sklenili, da bodo vprizorili po celi Ogrski dne 10. oktobra splošni štrajk. Obenem se hočejo zbrati v velikanskem številu pred parlamentom. Prišlo bode gotovo do hudih spopadov, kajti madžaronska policija je surova, delavci pa so razburjeni.

Krvava Rusija. Največji dnh na Ruskem, pisatelj Lev Tolstoj je izdal knjigo, v kateri biča z brezobzirnostjo krvavo divjanje ruske vlade in zagovarja krščansko načelo „Ne ubijaj!“ — Čudno zvenijo te besede, ako se pomisli potoke krvi, ki tečejo po deželi carja-batjuške! Le v 3. mesecu po razpustu 2. dume so obsojili poljska sodišča 107 oseb na smrt in jih tudi 62 usmrtila. V treh mesecih po razpustu dume se je obsojilo 368 oseb na smrt. V Odjesi so dojenčke na materinih prsih umorili, v židovskih bolnišnicah so na smrt bolane mučili. Vlada pa gleda mirno to divjanje... Ne ubijaj! Car-batjuška je poglavar ruske cerkve in bi se moral

tisti je ne klepetat, no tisti mi bo gvišno plačo, zjutra grem po penze.“ — „Si že dobro napravilo“, rečejo gospod. Drugi deni zaran je so Mihal h kapeli. Kak je on ta prišlo, bio je se sv. Janez v kapeli, krave pa ne več. „Saj pa si ne pojo al pa drgoč odo“, zadere se Mihal; „ki pa maš penze?“ Svetnik stoji tiho no namiri, samo z roko miga, da naj bi Mihal odišo. Mihal je čemerem grato no se je zadir: „Penze daj najnog sem, če pa ne, pa ti bom že pokazal! Kaj boš zno kak se krava kupi! Ti se si lagoši kak ovi klepetati.“ — Ker je sv. Janez na miri osto, ne steo penz dati, mo je Mihal takso klapovščino do, da je sv. Janez dol v grabo opo. „Jaz bom ti že pokazal reda, vrag po takih kupcih!“ No glej, na odri pod nogami sv. Janeza je ležala briftošnja, puna zlata no srebra. To so si brčas tati shranili. „Zakaj pa si ne hitro povedo, da so tu penze? Ne bi ti klapovščino dobilo!“ Mihal je sv. Janeza nazaj postavil no je, so domu. Gospod se bili jako veseli, do so penze z intereso vred dobili; še bol je bil Mihal veseli, kak je zapazilo, da se mu je tristo rajnskof prek ostalo. Zaj se je Mihal z novega dobro krmio.

(Naprej prihodnjije).

v prvi vrsti te besede držati. Ne ubijaj! Car-batjuška pa je tudi navdušeni pristaš mirovnik konferenc. Doma pa morijo njegovi krvniki...

Dopisi.

Sv. Jakob v Slov. Gor. Rabuzek. Ljubi naš palček Rabuzek ima dobro srce. Kadar nam je dolgčas, pa nam pošlje gotovo popravek, s katerim se tedne dolgo zabavamo. Danes imamo celo dva taka zabavna popravka. Vkljub temu, da nista postavno sestavljena, ju objavimo. Prvi se glasi tako-le: V zmislu § 19. tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Vaš dopis od Sv. Jakoba v Slov. gor. v štev. 38. Vašega lista z dne 22. sept. t. l.: 1. Ni res, da „vedno jaga“ po župniji kakor lovski pes in se potepa po kočah, res pa je, da grem iz kaplanije le na sprehod v svrhu zdravlja ali pa, če me kliče dolžnost kot dušnega pastirja med farane; 2. Ni res, da „po noči se pa vlači po faroškem hlevu“, res pa je, da še nikoli nisem prenočeval v kakem hlevu; 3. Ni res, da ima od višje oblasti „policaštund“, res pa je, da uživam od višje oblasti popolno osebno prostost, priti domov, kadar hočem in morem, ne pa baš od gotovi uri. — J. Rabusa, kaplan Sv. Jakob v Slov. gor. 2/X. 1907. Kakor vidijo naši čitatelji, pravi ljubeznivi Rabuzek, da vse „ni res“. Mi seveda pravimo, da je vse res. Farani pa naj sodijo, kdo ima prav! — Drugi še bolj zabavni popravek Rabuzeka se glasi tako-le: V zmislu § 19. tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Naš dopis od Sv. Jakoba „Slov. gor.“ v štev. 39. Vašega lista z dne 29. septembra 1907: 1. Ni res, da „naš kaplan Rabuzek še vedno „jaga“ po župniji, seveda umazan“, kakor bi nosil behole“, res pa je, da hodi kaplan Rabusa pošteno in snažno oblečen po župniji; 2. Ni res, „da zahajaja pogosto k čevljarju Kapinovem Hanzeju, kateremu pomaga brčkone kopita nabijati in drete voščiti“, res pa je, da gre k čevljarju, da mu čevlje pomeri. Spoštovaje J. Rabusa, kaplan Sv. Jakob v Slov. gor. 2/X. 1907. — Res, fešt popravek je to! Najbolj zanima nas pa to, da „pomeri“ Rabuzek Kapinovem Hanzeju čevlje. Tako stoji v popravku. Rabuzek piše: — res pa je, da gre (Rabusa) k čevljarju, da mu čevlje pomeri.“ Zdej pa res ne vemo, kdo je večji „šoštar“, ali Rabuzek ali Hanza?! Doslej smo mislili, da Rabuzek samo kopita nabija, zdaj pa vidimo, da tudi čevlje meri. To nam je sam izdal! O ti ljubeznivi, čedni, snažno oblečeni Rabuzek, prav je, da nimaš „policaštund“, kajti kdo bi potem čevlje meril...

Iz Loke pri Zidanem mostu. Danes je kaj lepa nedelja pri nas, dragi Štajerci, prvič za to ko se naši gospod župnik Miloš goduje, drugič pa se je tudi „naša“ posojilnica otvorila in začela poslovati. Prav lepo bi to bilo v resnici, če bi že ravno pred enim mesecem kmečka hranilnica te obrti ne pričela. Iz te ustanovitve našega fajmoštra je razvidno, koliko krščanske ljubezni poseduje. Vidi se pa tudi, da je prijatelj prepira in nemira. Skozi tako ravnanje je pa tudi mož v resnici splošno od vseh sovražnih, kajti na prstih ene roke se dajo že vsi njegovi pristaši iz Loke prešteti. Dragi Miloš, ali si pozabil besede našega odrešenika, s katerimi pravi: „Ne iščite si zakladov, ktere mol in rja lahko konča!“? Glej, glej, Miloš, ali bi ne bilo pametnejše, da bi Ti „Marijino družbo“ bolj v redu imel, kakor pa da se s posojilnicami pečas? Morebiti še ne veš, toraj naj Ti mi povemo: letos si izgubil pet „Marijinih hčera“ v naši fari, ena že ziblje, dve že močno jezno gledati in dve so na sumu; vse te so pa od tam doma, ko se je za minulo državno-zborsko volitev najbolj agitiralo in tam, kjer so še danes vsi ljudje „otroci teme“. Miloš, še nekaj drugega: Zakaj pa nimaš Tvojih pristašev bolj na uzi? Glej, tisti Tvoj zagrizenc si je izredil hčerko, ktera je pred enim letom učiteljica postala; ta je tudi zdaj v počitnicah domu prirajžala; ker si je pa najbrže mislila, da še v krščanskih resnicah ni dosti poudčena, pripeljala je tudi mladega župnika iz Kranjskega seboj, kateri jo je cela dva tedna pridno po noči in po dnevi poudčeval in slednjič izjavil, da si sleče talar in odide z njo v daljni

svet... Vso to dejstvo je naznanil tisti doktor, ki vsako nedeljo v cerkvi rožni venec moli. Opomniti je tudi o prejšnjemu kaplanu Miklanžu, ki je bil sicer naš prijatelj od prvega konca; vendar se je zvedelo da ga je njegova sorodnica večkrat obiskati prišla in se enkrat pred večimi izrazila: Miklanž, Miklanž! Kolikokrat sem Ti dobra bila, zdaj mi pa hrbet obračša! Ta sorodnica je takrat sedem vlakov zamudila; valed tega je še enkrat v Loki spala. Miloš, skriži ta te, kateri so pod Tvojo streho v resnici Tebi izročeni! Svetujemo pa tudi, da pusti našega „Štajerca“ v miru, da bi Ti se ne dalo očitati, da „Štajerc“ zavoljo pravice preganjanje trpi po besedah našega Odrešenika.

Sv. Barbara v Halozah. Ko se je vršila dne 22. septembra 1907. pri nas volitev za cerkvene ključarje, je nagovoril g. župnik zbrane volilce in priporočil, kateri možje naj bi se volili. On je imel na listeku zapisane od g. dekana kandidate, katere on tudi priporoča, in pri tem se je izrazil, da so njemu g. dekan pred 6. meseci že poslali zapisane ko še njega tukaj ni bilo. Tedaj je izrekel besede Josef Korenjak, posestnik v Medribniku: Zakaj pa nas tedaj k volitvi kličete, ako ima g. dekan pravico, ključarje nastavlja? Vršila se je potem volitev za cerkev sv. Barbaro in ker ni imel nobeden kandidatov nadpolovično večino glasov, se je vršila ožja volitev. Potem se je vršila volitev za podružnico sv. Elizabete, in je dobil od 43. oddanih glasov, Jakob Kelc, obč. pred. sv. Elizabete. 28 glasov; ali ker ni bil na listeku g. dekana zapisan, je bil izvržen na priporočilo g. župnika, in se je vršila ožja volitev. Pri tem je eden volilcev izrazil besedo, da je to „švindl“; takoj je rekel g. župnik, da je on sedaj kot uradnik, in nihče nima pravice njega žaliti. (Opomba: ali on pa sme farane žaliti?) Potem se je vršila volitev za podružnico sv. Ano; tedaj je dobil od 47. oddanih glasov, poprejšnji crk. ključar, Vid ali Veit Kokolj, posestnik v Dolanah, 41. glasov, in pri tem se ni oziralo na večino volilcev, temveč na 6. podprepnikov ki so 3. kandidati imeli komaj 6. glasov. Tedaj pa naj rečejo farji, da to ni švindl. V nedeljo dne 29./IX. je bil župnik toliko prijazen, da se je ras kanceljna še radi obleke opravičeval, in ni omenil, koliko plajšev in latern je oddal; rekel je da še ima 14. dni nahod, in ga ni dobil od „Štajerca“, ker mu nič ne škodi na duši; tudi je izrazil da bode proti vsakemu sodnjako postopal, kateri se bode predznil njegove slabosti razkrinkovati. Prašamo te volilci, ali je to lepo, da je tvoja kuharica ves čas volite na kuhinjskem pragu stala, in se smejala, ko je videla da se je vse vršilo po tvojem načinu? Glej da si ne boš razbil glave od odločnosti naprednih volilcev, saj si že bil pozabil od razburjenosti ko si bil prišel na kanceljo, kaj bodeš govoril, ko si dejal, da je je bil sv. Pavel evangelist? Pavel ni bil nikdar evangelist, temveč apostol. Prašamo c. k. okrajno glavarstvo, in milostivega knezoškofa, ali ima g. župnik pravico volitev tako zavijati, in zlorabiti volilno tajnost? Postava in cerkveni poslovnik kaže, da se mora vršiti volitev crk. ključarjev na željo faranov, in se ima ozirati pri tem na bližnjo cerkev!

Dobje pri Planini. Hočemo si še pogledati župnika Vurkelca in njegovo najnovejšo kozlarijo — posojilnico. Vurkelc in drugi duhovniki, so vedno govorili in celo s prižnice ljudi odvrčali od posojilnice, ki se je pred letom ustanovila. Rekli so, da je nepotrebna in za ljudstvo nevarna. Sedaj pa ustanovlja še eno; župnik je torej lagal, ko je govoril proti posojilnici, ali pa dela nekaj, kar je čisto nepotrebno: farška posojilnica je popolnoma nepotrebna, to je župnik torej sam priznal. Če se nekateri ljudje stramujejo priti k nam po posojilo, za to mi nič ne moremo. Ali za teh par ljudi napravljati novo posojilnico, to je bedarija; saj je še drugod denarja zadosti za take, ki imajo kredit. — Farška posojilnica je pa tudi velika nevarnost za ljudstvo. Vsaka nepotrebna reč je sumljiva. Posojilnica v Dobjem mieli dajati tudi posojila Kalobčanom in celo št. Ruperčanom. Št. Ruperčani že tako imajo svojo posojilnico, ki je vedna vsega zaupanja. Kalobčani pa so sami zadosti pametni, da si bodo napravili svojo, če jo bodo potrebovali. Seveda župniku Kostonjovcu je ne zaupajo, ker dobro vejo, da je pri konzumu pomagal; konzumi pa